

Nyhedsbrev Nr. 4, december 2000

Følgende er et kort referat af det foredrag med Robert Resnick, som blev vist på video denne medlemsaften.

RR førte os i veloplagt humoristisk stil gennem mange af Gestaltterapiens grundbegreber. Han talte om Feltteoriens betydning for praksis og pointerede, at begrebet *individ* for så vidt er en konstruktion, fordi individet ikke er *i* feltet, men er en dynamisk *del af* det. I praksis betyder det, at alt foregår i en relation (også terapeut-klient-forholdet).

Alt må ses i helheden: Naturen, økonomien, samfundet, vejret, familien, det politiske system, osv. - alt er i gensidigt samspil med individet (incl. naturligvis individets psykiske processer). I Gestaltterapi kan udvikling/klarhed derfor kun foregå, når feltet inddrages som del af det, der foregår i terapien og klientens liv.

RR understregede, at Fænomenologien som metode er i logisk forlængelse af denne forståelse. Kun ved at beskrive og undersøge "det, der er" i relationen, kan klarhed opstå. Begreber som overføring og modoverføring blev beskrevet fænomenologisk og RR understregede, at klienten kun kan blive klar over forskellen på "det, der er her og nu" og det, der er overført fra en anden situation, hvis der er forskellighed og bevægelse - og at dette forudsætter mindst to forskellige mennesker med hver deres fænomenologi.

Derfor er dialogen basal. Man kan altså ikke som gestaltterapeut (for)holde sig neutral. Det betyder, at terapeuten må inddrages sin egen fænomenologi som del af det, der foregår. Men man kan ikke som gestaltterapeut spille bedreviddende, dvs. være den, der ved hvad klienten skal føle, forstå (oplevelse) og gøre, da dette ville ignorere klientens fænomenologi. Den terapeutiske opgave er ikke at give råd og løse problemer, men at være faciliterende i en (afklarings)proces, der sætter klienten i stand til at forholde sig til det, der er. Gestaltterapeutens ekspertise består netop i at være "fødselshjælper" for sådan en proces.

På en morsom og instuktiv måde førte RR tilhørerne igennem begreberne. Han forfaldt aldrig til en kedelig afhængighed af sit manuskript, men demonstrerede i sin foredragsstil, hvordan man holder sig levende og reagerende i relationen (her til tilhørerne). Rigtig morsomt blev det, da RR beskrev de forskellige karakteristiske diagnosekriterier, så fænomenologien blev lysende klar.

RR satte hele tiden sine beskrivelser i relation til Psykoanalysen, således at det blev tydeligt, hvordan der arbejdes forskelligt i de to forskellige terapiretninger. Det var velgørende, at dette blev gjort loyalt, så vi slap for den sædvanlige nedgøring af andre referencerammer.

En kritisk bemærkning:

Det kan måske undre en dansk gestaltterapeut at RR ikke nævnte Gestaltpsykologien eller Eksistentialismen eksplicit samtidig med, at han talte om *selvregulering*, *figur/grund*, *gestalter*, *organisering*, *valg*, *mening*, *ansvar*, osv. Han inkluderede disse begreber i Feltteori, Fænomenologi og dialog, hvilket man ikke kan sige er direkte forkert, men en noget upræcis måde at forklare sig på. Det havde været klarere, hvis han havde placeret disse begreber eksplicit der, hvor de hører hjemme (indenfor psykologisk teori og metateori).